

LISICA JI KOKOŠ

«Lisica ji kokoš, a ja palentu!»
glas suseda Osipa j tužno drhčal.
Podbočen na lesu, j z glavun kimal
I lagacno z luli popel otresal.

«Ni na Božić se nis otel omrsit
Kako bin dobru moju Žutku zaklal?!
Črnu parenicu san s palentun jil
Nis tužil, - va ton je i Božić pasal.

Rani na Stipanje, san se nebog stal
Otel san v konobi treščic nacipat
Zoven Žutku – gljedan – kokoši ni
Lih bura j puhala črez škulju znad vrat.

Gren okol kući i dalje črez potok
Priden v umejak i siden pod bazak
Nigdir bogastvora, lih mičo nižje
Poli gromači okrvavljen pesak.

Na, Žutko, na – gren od grma do grma
Va ton i na kantanu j zazvonelo
Na podanki rozak poli kolca
Krv i peri, se mi sej začrnelo.»

Lisica j rekla: «Žutka j Osipova,
Va njegovih rozgah ću ju i pojist!»
«Lisica ji kokoš, a ja palentu –
do konca vika sujeno mi ju j jist!»